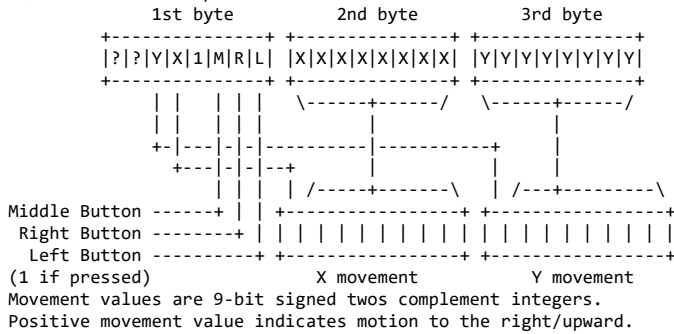

Odpovědi pište na zvláštní odpovědní list s vaším jménem a fotografií. Pokud budete odevzdávat více než jeden list s řešením, tak se na 2. a další listy nezapomeňte podepsat. Do zápatí všech listů vždy napište i/N (kde i je číslo listu, N je celkový počet odevzdaných listů).

Otázka č. 1

Našli jsme následující specifikaci paketu, který při každé změně svého stavu posílá tzv. PS/2 myš:

PS/2 standard mode protocol:

Vaším úkolem je v Pascalu naprogramovat níže uvedenou proceduru:

```
type PByte = ^byte;
```

```
procedure DisplayMouseMove(packet : PByte);
```

kteřá v parametru packet získá ukazatel na 3 bytové paket přijatý od PS/2 myši, a jejímž úkolem je vypsat změny polohy myši v každé z os jako nezáporné číslo s popisem směru této změny – tedy např. pokud myši vhodnou rychlostí pohneme doprava, tak má zobrazit:

```
10 RIGHT 0 UP
```

Pokud vhodnou rychlostí pohneme doleva nahoru, zobrazí:

```
15 LEFT 5 UP
```

Pokud vhodnou rychlostí pohneme doprava dolů, zobrazí:

```
7 RIGHT 8 DOWN
```

Otázka č. 2

Předpokládejte nějakou typickou implementaci zámek v moderním operačním systému. Ukažte příklad situace, kdy by za použití takových zámek mohlo dojít k tzv. *deadlocku*. Pokud máme nějaký program používající takové zámky, dalo by se principiálně nějakým způsobem ověřit, že je napsaný tak, že v něm kvůli zámekům nikdy deadlocku dojít nemůže? Pokud ano, tak vysvětlete jak.

Otázka č. 3

Předpokládejte, že máme k dispozici následující proceduru, která je součástí RTL nějakého programovacího jazyka (níže uvedená deklarace je pro srozumitelnost ale zapsána v Pascalu):

```
type PWord = ^word; procedure Write(str : PWord);
```

Víme, že procedura text předaný ve formě null-terminated UTF-16 little-endian řetězce vypisuje na standardní výstup a chová se běžným způsobem. Pokud bychom **jedním voláním** této procedury chtěli na výstup vypsat **celý** následující 3 řádkový text:

```
I  
LOVE  
YOU
```

jak by v paměti vypadal vhodný řetězec, pokud víme, že je uložen od adresy \$000015C0? Zapište v šestnáctkové soustavě hodnotu každého bytu, který takový řetězec v paměti zabírá. Pokud vaše řešení závisí na cílovém operačním systému, tak si nějaký vhodný zvolte, a vysvětlete, jak jeho volba ovlivňuje vaše řešení. Poznámka: znak A má v kódování ASCII přiřazený 7-bitový kód 0x41.

Otázka č. 4

Procesor 6502 je **8-bitový little endian** mikroprocesor s akumulátorovou architekturou a s **16-bitovým paměťovým adresovým prostorem**. Kromě registru akumulátoru (v assembleru značený A) má procesor ještě dva pomocné registry X a Y. Procesor má HW podporu pro implementaci volacího zásobníku – volací zásobník musí ležet na adresách mezi \$100 a \$1FF. Zásobník roste dolů, offset **prvního volného místa** na zásobníku je uložen v **8-bitovém** registru S (pozor: ve skutečnosti první volné místo na zásobníku leží na adrese \$100 + S). Procesor 6502 má následující instrukční sadu (V instrukce má 1 byte opcode): LDA arg (Load Accumulator), STA arg (Store Accumulator), PHA (Push Accumulator), PLA (Pull Accumulator = ekvivalent operace POP běžné na jiných procesorech), NOP (No Operation), SEC (Set Carry), CLC (Clear Carry), ADC arg (Add with Carry), AND arg (bitový and), ORA arg (bitový or), EOR arg (bitový xor), SBC arg (Subtract from A with Borrow), INX (INcrement X – zvětší obsah registru X o jedna), DEC addr (DECrement – zmenší 8-bit cílovou paměťovou lokaci argumentu o jedna), JSR addr (Jump to SubRoutine – ekvivalent u jiných procesorů běžné instrukce CALL), RTS (Return from SubRoutine – ekvivalent RET), JMP addr (JuMP – nepodmíněný skok), CMP addr (CoMPare accumulator against argument), BEQ addr (Branch if EQual), BNE addr (Branch if Not Equal), BLT addr (Branch if Less Than, tj. skok když po compare A bylo ostře menší <), a 6 instrukcí pro kopírování hodnoty (Transfer) mezi registry (2. písmeno jména instrukce = zdrojový registr, 3. písmeno = cílový registr): TXA, TAX, TYA, TAY, TSX, TXS. Argument instrukcí (pokud ho mají) může být jedna z následujících variant: #číslo (= hodnota immediate), číslo (= adresa v paměti), číslo,X (= přímá adresa v paměti získaná výpočtem – výsledná adresa v paměti se získá jako číslo + X, tj. výsledek součtu hodnoty číslo a hodnoty uložené v registru X), podobně číslo,Y (= přímá adresa v paměti, tj. adresa číslo + Y).

Napište v Pascalu bez použití inline assembleru kód funkce (i s deklarací), která by mohla být běžným překladačem přeložena do níže uvedeného kódu v assembleru 6502 (předpokládejte, že funkce používá běžnou Cčkovou volací konvenci, tj. argumenty se předávají na volacím zásobníku zprava doleva, a odebírá je volající, návratová hodnota v registru akumulátoru A):

```
TSX          LDA #$00
LDA $103,X  JMP label13
CLC
ADC $104,X  label12:
BNE label11 LDA $103,X
LDA $103,X  ORA $105,X
CMP $104,X  label13:
BLT label14 JMP label15
BEQ label14 label14:
label11:    LDA #$00
LDA $105,X  label15:
EOR #$FF   RTS
AND $106,X
BEQ label12
```

Otázka č. 5

Předpokládejte, že navrhujeme systém, kde k typickému 16-bitovému CPU s 24-bitovým fyzickým adresovým prostorem chceme připojit 4 paměťové moduly typu SRAM, kde každý z nich máme ve variantě 1024x8. Víme, že CPU používá skupinu vodičů pro přenos adresy a další nezávislou skupinu vodičů pro přenos dat. Jak by za této situace vypadalo zapojení celého paměťového subsystému počítače? Nakreslete obrázek hlavních komponent, které bude obsahovat, a vodičů, které mezi nimi povedou. Pokud to dává smysl, tak vodiče s podobnou funkcí můžete v obrázku seskupit a napsat k nim vhodný komentář. Pokud budete do obrázku kreslit nějaké další komponenty než samotné CPU a SRAM paměťové čipy, tak u takových komponent popište jejich chování.

Společná část pro otázky označené X

Předpokládejte počítač s 64-bitovým procesorem Intel Core, který podporuje běh moderních operačních systémů jako Windows nebo Linux. CPU je připojený na 32-bitovou variantu paralelní systémové sběrnice PCI se sdílenými adresovými a datovými vodiči. Na systémové sběrnici je mimo jiné připojen řadič pevných disků podporující DMA bus mastering, který vlastně slouží jako HBA sériové point-to-point sběrnice SATA, ke které máme připojený 4 T1B pevný disk, který ještě využívá tradiční 512 bytové sektory.

Otázka č. 6 (X)

Víme, že uvedený procesor má ve své instrukční sadě kromě instrukce RET (return from subroutine) i speciální instrukci IRET (interrupt return). Vysvětlete, jaké hlavní kroky asi uvedený CPU provádí při vykonávání instrukce IRET. Dále vysvětlete, zda je taková speciální instrukce IRET opravdu nutná, a zda bychom si ve všech situacích nevystačili jen s instrukcí RET.

Otázka č. 7 (X)

Víme, že součástí HCI řadiče jsou i W/O registr `SectorNumber`, jehož obsah určuje číslo sektoru, který má řadič z disku číst nebo na disk zapisovat, a W/O registr `TargetAddress`, který obsahuje fyzickou adresu v paměťovém adresovém prostoru sběrnice PCI, která určuje básovou adresu bufferu v paměti, kde bude začínat prováděný DMA přenos. Zbytek HCI řadiče na navržený běžným způsobem. Pokud má řadič plně podporovat uvedený disk a cílový systém, tak rozhodněte, jaká musí být minimální velikost registrů `SectorNumber` a `TargetAddress` **počítáno v celých bytech**. Vaše rozhodnutí detailně zdůvodněte. Pokud řadič započne nějaký DMA přenos na základě požadavku ovladače tohoto řadiče, jak se takový ovladač pro nějaký typický OS dozví o dokončení DMA přenosu?

Otázka č. 8 (X)

Předpokládejte, že pevný disk uvedený v části X je rozdělen na 3 diskové oddíly: první oddíl zabírá sektory \$10000 až \$7FFFFFFF, je zformátovaný souborovým systémem FAT32, a je na něm nainstalovaný operační systém A; druhý oddíl zabírá sektory \$800000 až \$FFFFFFF, je zformátovaný též

souborovým systémem FAT 32, a je na něm nainstalovaný operační systém B; poslední třetí oddíl zabírá sektory \$1000000 až \$1FFFFFFF, je naformátovaný souborovým systémem NTFS, a slouží pouze pro ukládání dat a není bootovatelný.

Po zapnutí počítače se nám zobrazí informace o celkové kapacitě paměti počítače, následované textem „Press F1 to enter computer setup“ (a víme, že stiskem klávesy F1 bychom se dostali to „konfiguračního programu počítače“). Pokud konfigurační program nespustíme, zobrazí se nám na obrazovce výběr, zda chceme naboootovat do operačního systému A nebo do operačního systému B. Zvolili jsme operační systém B, a na obrazovce se zobrazilo „Loading B kernel . . .“, a po další chvíli se zobrazila příkazová řádka operačního systému, kde můžeme zadávat různé příkazy a spouštět libovolné programy. Popište, jaký kód vypisuje všechny výše uvedené texty, a jaký kód čeká na příkazy uživatele na konci bootování. Kde se každý takový kód vezme (kde je uložený při vypnutém počítači), a jak CPU ví, že ho má zpracovávat? Vše detailně vysvětlete.

Otázka č. 9

Vysvětlete v kontextu sběrnice I²C, co to je tzv. *burst* přenos. Jaké má výhody a nevýhody, a u jakého druhu zařízení ho asi najdete? Rozmyslete si, jak by pro takové zařízení mohl vypadat komunikační protokol burst zápisu, a nakreslete, jak by nějaký vhodný burst zápis tímto komunikačním protokolem u takového zařízení mohl typicky vypadat.

Otázka č. 10

Naprogramujte v Pascalu program, který jako 1. argument na příkazové řádce – dostupný jako string výsledek běžné Pascal funkce `ParamStr(1)` – dostane jméno souboru s binárním obrazem disku naformátovaného souborovým systémem FAT16. Jako 2. argument na příkazové řádce (string z volání `ParamStr(2)`) program dostane číslo sektoru relativní k začátku obrazu, a zapsané v šestnáctkové soustavě. Víme, že takový sektor obsahuje data (pole záznamů) nějakého adresářového souboru, kde pro každý soubor v adresáři je zde 1 záznam v následujícím formátu:

Offset	B	Popis
0x00	8	ASCII řetězec se jménem souboru (zprava dorovnaný mezerami = ASCII kód \$20). Pokud je 0. byte roven 0x00 nebo 0xE5, tak je tento adresářový záznam nepoužitý a byty 1-31 nenesou platné informace.
0x08	3	ASCII řetězec přípony souboru (zprava dorovnaný mezerami). Soubory bez přípony mají tuto položku vyplněnou 3 mezerami.
0x0B	1	Sada příznaků: bit 4: 0 = soubor, 1 = adresář
0x0C	10	Rezervováno
0x16	2	Čas poslední modifikace souboru
0x18	2	Datum poslední modifikace souboru
0x1A	2	Číslo prvního datového sektoru souboru
0x1C	4	Délka souboru v bytech

Program má vypsat jména všech souborů (a nikoliv podadresářů), které popisují záznamy z daného sektoru.